

সাহিত্যৰ এই বিপ্লৱৰ দুইটা ক্ষেত্ৰত পৰিলক্ষিত।

নব্যবীৰ হ'লি কেৱল নব্যবীৰ (নব্য বৈজ্ঞানিক) বৰী আন্যাত্মিক পুৰুষ।
কিন্তু সেই দুটা প্ৰকাৰৰ সাহিত্যৰে জৰাৰ নব্যবীৰক দুই এটা কালৰ পৰা
অপৰিচিত কৰা হ'লি—

নব্যবীৰ হ'লি কেৱল নব্যবীৰ হ'লি। এই মনুষ্যত্বৰ প্ৰকাশ
ক'লি কিন্তু নব্যবীৰ হ'লি পৰিচয় ক'লি হ'লি কিন্তু নব্যবীৰ পৰা—

নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি। এই পৰিচয়
নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি। এই পৰিচয়

নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি। নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি।
নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি। নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি।

নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি। নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি।
নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি। নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি।

নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি। নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি।
নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি। নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি।

নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি। নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি।
নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি। নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি।

নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি। নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি।

নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি। নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি।
নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি। নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি।

নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি। নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি।
নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি। নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি।

নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি। নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি।

নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি। নব্যবীৰ হ'লি নব্যবীৰ হ'লি।

সাহিত্যিক নিৰ্গমন কৰি উলিয়াইছে। সাহিত্যিক নব্যবীৰ জীৱন চিহ্নই যেতিয়া উৎকট
কালৰ মন্য হিচাপে সি সাজি কালৰ চকুৰ বিশেষকৈ নব্যবীৰত প্ৰতিফলিত কৰি প্ৰকৃতিবাদী
সাহিত্যিক কালৰ মন্য হিচাপে। নব্যবীৰত প্ৰকাশ কৰিছে সিহঁত কি কৰা উচিত বা অনুচিত,
সাহিত্যিক বৰ্ণিত ঘটনাই কেৱল মোৰ মোৰ উচিত ভাল শুকত সিহঁতে। চৰিত্ৰৰ
মানসিক ক্ৰিয়া প্ৰতিক্ৰিয়াৰ কোনো সংগতিসূৰী পূৰ্ণৰ জেটী নাথাকে। জীৱনে
লেখকৰ দৃষ্টি মোকোঁৱৰে মন্য হিচাপে কেৱলো মোকোঁৱৰে চিহ্ন হোৱাটো প্ৰকৃতিবাদী সাহিত্যৰ
লক্ষণ। ইয়াত কোনো মীতি বা আদৰ্শৰ স্থান নাথাকে। 'মামৰে ধৰা তৰোৱাল'
উপন্যাসত লেখিকাই ঘটনাৰ মধ্যস্থত বিৰোধ জাগৰোৱাটোৱে। পটভূমি, বিবয়বন্ধ, চৰিত্ৰ
সৃষ্টিৰ ক্ষেত্ৰত কলাত্মক উপস্থাপনৰ সৰ্বস্বত্বত মাপো মাপো মাপো কৰাৰ সহায়
লৈছে। নব্যবীৰীয়ে সতী, সতীৰ আদি সামাজিক মূল্যবোধতকৈ প্ৰাণী মাত্ৰৰে
স্বাভাৱিক আকাঙ্ক্ষা প্ৰাণ ৰক্ষাৰ চিন্তাত উদ্ভাটন লৈছে। জন্মত প্ৰস্তুত দুখ, ক্ষোভ
প্ৰতিবাদ সকলোখিনি তাই এটা মাপো মাপোৰেই প্ৰায় প্ৰকাশ কৰিছে—'মোৰ খুচী
মই বাণীগিৰি কৰি খাম'। পৰিস্থিতিয়ে নব্যবীৰক এই বাক্য উচ্চাৰণ কৰিবলৈ
বাধ্য কৰিছে। নব্যবীৰীয়ে ঠাকুৰ চাহাবক হত্যা কৰাৰ ঘটনাত তেনে ক্ষোভ কেন্দ্ৰিক
ক্ৰিয়া প্ৰতিক্ৰিয়াৰ বৰ্হিপ্ৰকাশ মাত্ৰ। এই কৰ্ম পাপ নৈ পূৰ্ণ সেয়া বিচাৰ কৰাৰ
প্ৰয়োজন নাই। এই কাৰ্যৰ দ্বাৰা নব্যবীৰক জীৱনলৈ কিবা পৰিৱৰ্তন বা সুসময়
কঢ়িয়াই অনাৰ সম্ভাৱনাও আশা কৰা নব্যবীৰ। সাহিত্য-বাদ 'বৈচিত্ৰ্য' পুথিত 'ড' নগেন
শইকীয়াই সাহিত্যত প্ৰকৃতিবাদ সম্পৰ্কে উল্লেখ কৰিছে—

প্ৰকৃতিবাদে জীৱনৰ অভিজ্ঞতাক আদৰ্শবাদী ৰূপত নাতি দৰাৰ
পৰিৱৰ্তে জীৱন যে স্বাভাৱিক নিয়মৰ দ্বাৰাহে নিয়ন্ত্ৰিত সেই কথা
জীৱনৰ প্ৰকৃত প্ৰতিক্ৰমাৰ মাজত ফুটাই তোলাৰ ওপৰতে গুৰুত্ব
দিয়ে। প্ৰকৃতিবাদীসকলে বিশ্বাস কৰে যে সমাজৰ মধ্যস্থিত আৰু
নিম্নস্থিত শ্ৰেণীৰ দৈনন্দিন জীৱনে গুৰুত্বপূৰ্ণ সাহিত্য সমলৰ যোগান
ধৰি আহিছে। এই সমলসমূহ কোনো কৃত্ৰিম কাহিনীলৈ পৰিৱৰ্তন
নকৰাকৈ, ইয়াৰ নিভৰ যোগ্যতা আৰু যথার্থতা খুঁটি-নাটি মাৰি দাঙি
ধৰা হ'বলৈ মাজত ফুটি উঠাকৈ প্ৰতিপন্ন কৰিব লাগে। ইয়াৰ দ্বাৰা
উপন্যাস সামাজিক মূল্যৰে সমৃদ্ধ হৈ উঠে।"

এনে দৃষ্টিকোণেৰে বিশ্লেষণ কৰিলে 'মামৰে ধৰা তৰোৱাল' উপন্যাসখনক
প্ৰকৃতিবাদী উপন্যাসৰ শ্ৰেণীভুক্ত কৰিব পাৰি; য'ত নব্যবীৰ চৰিত্ৰৰ ভাব চিন্তা,

উপন্যাস বিশ্লেষণ- ৭৫